

pe ïse pannen, eh<sup>E</sup> ihho nahha sis<sup>E</sup>  
leikan, se on jo üfs puhhas, ning teeb  
terweks, eh<sup>E</sup> hoiaab ello ja teriwist, ning Si-  
rak ütleb: „moissil mees ei põlga neid  
mitte.”

Teie tallo-rahwa seas on se wiis, et  
teie saggedaste ennestele hea melega soond  
lassete. Miks pärast tete-teie sedda? kūl-  
ikka sepärrast, et teie sega tahhate omma  
teriwist kinnitada, ja ühte haigust ennesest  
årra hoida. Menda nūud, kui teie sone-  
laskmisi ennestele arvate hea viljavad, nen-  
da on ka ue rubbi-pannemisse teie lastele  
heaks, ja se on veel parem, kui sone-  
laskminne. Eest soond ei peaksite mitte  
ni saggedaste ning ka mitte ilma arstidelit  
kūsimatta ennestele laskma, sepärrast, et  
se sonnelaskminne mõunekorda kūdewaiks  
teeb, ning ka surmatab, siis kui se mitte  
digel aial ning ka ühhes haigusses lastakse  
küs se ei sündi lassia. Aga ue rubbi-

pannemisse jures ei ole tas mõddasi fortu.  
Neile, kes rumma'usse pärast sedda uit-  
rubbi pannemist põ gawad n ng wastevan,  
nevad sedda omma laste heaks pruufida,  
neile tulleb se nühius pea pärast sedda  
kätte, üles se arst. Kui ma mulle selle  
moitas, mis sun liggidal on, neile val-  
la-rahwa lastele need ued rubbid pannin-  
sis ollid mõrned sure rummalusse pär-  
ast omma keige armsamad lapsed war-  
jule hoidenud, ja neile ei sanud siis neid  
usi rubbijid mitte vandud. Pea pärast  
sedda tulid need sured rubbid senna kū-  
sasse, ja need kõige armsamad lapsed  
surrid; nende teistele agga, kannel ued  
rubbid ollid pandud, ei olnud sihtegi wig-  
ga. Oh hoia eanast, armas Mart, et  
sulle mitte ka nisuggune kurb luggu ei  
sa olla, ja sinna ommad armsad kennad  
lapsed mitte enne aego pead matma ja  
omma ello aial mitte selle mõtttega pead